द्वां वर्षेष इसन्तु तदने सामाशीपतिः। प्रकारती महावीरः सर्वेश्वया समिताः । मात्रे चात्ररष्टं बस्त शि वाय विनिवेद्येत्। छद्वरेत्होऽपि नरकात् खपितृन् रौरवादितः । शिवचीके त वस्ति दिव्यवधीयुतत्वयम् । तदनी त महीं कत्यां न च खण्डां भनित्त सः। फानगुने दमय्यन्त पिष्टोखं रहमंख्यया। निनेदा त शिवसाय है बोक्याधिपतिभवेत्। दिव्यं वर्षसङ्खन्त तदले खानाडीपतिः । चक्रवत्ती महावीरः सर्वेद्य समन्तिः । चैते व्हिमिन्द्मयं दासदासीसमन्तितम् । ग्टहोपकरं चैर्यक्तं विचित्राङ्गच चर्चितस्। पूजाने प-रवा भक्तत्रा शिवाय विनिवेदवेत्। दिव्यवर्षशतान्य हो बद्बोकं नहीयते। लातिकारसदने त चन्नवर्त्तिल-मात्र्यात्। प्राप्ति वैवाच्छभेत्रे त सप्रवीचित्रपाव-कान्। शिवाय प्रतो दद्यात् पूकान्ते प्रोतचेतसा। स याति मिवसायुक्तं क्रबुभिः सिहतो नरः। पसानां हे यते यस्तु गुगगुबन्तु दहेत् सुधीः । क्ये हे मावि गिवसाये पूजाने भातिसंयुतः। तिःमप्रश्रवसंयुताः शिवकोक महीयते। तदने प्रथिभी भुक्ति न च खग्डां सवागराम्। विजनसङ्ख्यं कार्यं वाषादे श्रुतपाचिनः। नानाभच्ये विर्वातं नानाभच्यस्यन्वतम्। नाना-चित्रयमाकी यें कर्रव्यं यक्तिमण्ड स्मृ । संपूज्य परमे-यानं ततस्तस्य निवेदयेत् । पितृन् पिताम्हांसेव चह्नुत्य प्रवितासकान्। पुल्योलसमायुक्तः शिवनोके महीयते। दिव्यववंश इसाचि तदने प्रायशीपतिः। त्रावधे मासि देवस्य विमानं पुष्पयन्भवस् । पूजावसाने दातस्यं वि-चित्रचनाज्ञसम्। वसीयुतप्रमाचन्तु स्ट्रसोको मही-वते। योगीयो जायते धान्ता वेन मोखं वजेत् बः। मासि भादूपदे वस्तु इद्रपूजां चरेत् तदा। गुग्गुलं मयमं धूपं सुरदास तता दहत्। विल्वनी जं हतं तहत् तथा नानाष्ट्रतान्तिम्। पञ्चनं द्यात् ध्रं बर्गाताना विभोः भासमेकन्द् हेट् यस्तु नैरलर्थे च भित्ततः । याति सायुज्यतां सम्भीः सपुत्रः सहवान्यवः यस्वर्भपत्रप्रवर्षं पूरयेत् चीरसर्पिषा। मासभवयुजं ग्रमोनिरन्तर्येष भित्ततः। तस्य पुगटमार्वं वक्तं न यक्तोऽिक वड़ानन !। तत्कुले प्रतिता ये त डिन्धा-विमाहता पुनः। ते प्रवालि महाभागा बद्रवीके ववास्त्रम् । वर्षायुतायुतां सार्घा तदली त भरेवराः। णायन्ते चित्रभक्ताच चातिनो बीतकक्षमाः । चित्रदीचां

समासादा ते यानि परमाक्तिम् । वस्ताद्यतिमञ्दर्भे प्रदक्षन्तु श्वाप्यतः । पूलान्ते दाययेद् यस्तु मासि प्राप्ते च कार्ति । देशान्ते ब्रह्मवेते द्व भादते स्व वाः न्यवेः । त्रतान्ते चैव संपूज्य श्विमक्तान् यथाविधि । हैमवस्तास्यानेच विक्तयाद्यं विना स्वतः । यदापृः वामादः (द्वतुमीक्षां वक्तयेद्वस्वकन्तनम् । द्वनाकभण्यस्व न मध्यपिषंदानितम् । कार्क्तिक्यान्तत् पुनर्हे मं वास्त्रस्य विवेदवेत् । क्ष्रचोक्तमवाप्नोति शिश्त्रतमहः सम्भः ।

विवाचत्रधींद्रतं भविषप्रपुः "विवा यान्ता सुखी राजन् !
चत्रधीं त्रविधा स्टना । सासि भाद्रपदे गुक्का विवा
छोने अपूजिता । तस्यां ज्ञानं तथा दानस्ववासी जपः
स्तथा । क्रियमाणं यतग्रणं प्रसादाहन्तिनी स्वा ! ।
गुड्सवण्यतानां दानं गुभकरं स्टतस् । गुड्द्याः
स्त्रवा वीर ! गुज्यं वाञ्चणभोजनस् । चत्रध्यां नरयाद्भेव ! पूज्येत सदा स्त्रिवः । गुड्सवण्यपूजाधिः
च द्र्यगुरमातरः । ताः सर्वो सुभगा, स्त्रवे विश्लेषसातुभोदनात् । कन्यकाच विश्लेष विधिनानेन पृज्येत् ।
यिवापवीतग्रतं विवधमींत्तरे "यीर्णमाद्यां तथाषाद्यां शिवं
संप्रस्य यत्नतः । स्ववीतं चिवं दद्यान्तिवस्थां भीजन्येत् । पुनरेव च कान्तिक्यां पूज्य यस्तुः चमापवेत् ।
यतीनां दिवाणां दत्त्वा स्त्रवस्तादिपूर्वकास् । यः झस्रोत् सक्तद्योवं चात्रमाद्यां पवित्रकस् । कत्त्रकोटिः
सङ्गाणि स्ट्रवोकं महीयते" ।

यो जतायात्रतं पद्मपु॰ "सनिम्बिस्त्राति तृतीयायान्तु यो नरः। गांद्रचा शिवमभ्योति पुनराष्ट्रसिदुर्वे भस्। इन्ह्रस्वन्द्रस्त् पुंशां शोधस्त्रति इत्रस्र् ।

योजाशिप्ततं विष्णु धर्मोत्तरं "भगवन् ! कर्मचा केन योजवान् प्रको भवेत् । ज्ञानजातिस्वतं स्यस्तु योनसेव विगिळातं । सार्वयुच्चे छवाच ''बाय्ण्डायग्यतीतं तः
साससेकं दिने दिने । पूर्ववत् पूज्ञयेह्ं वं वराष्ट्रमपराजितस् । हतेन ज्ञापयेहे वं छतन जुड्डयाद्वरिस् । हतं
दिज्ञेश्यो दद्याच हतसेव निवेदयेत् । जिराजोधीवितः
पौध्नां छत्तपात्रेण च दिलस् । पूज्ञयेच सुवर्णेन यथायोजा नराधिष । तत्वा व्रतं माससिदं यथोक्तसायाद्य
नाकं छोचरं सत्तप्रः । सात्तप्रमानाद्य च योचवान्
व्यात् प्राप्नोति प्रष्टि चिरजोवितच्च ।

युक्रवृतं भविद्योत्तरीत्तम् 'युक्तं क्वेषास् संप्राम पूज्रवे-